

νάπτῃ ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔβλεπε ὄρος χρυσοῦν ἐκπέμπον ὑψαιστεῖους φλόγας, καὶ μάλιστα ὅτε ὁ διαλυόμενος χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ λοιπὰ μέταλλα ἤρχισαν νὰ ῥέωσιν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς πυρᾶς καταπίπτοντα ὡς χεῖμαρροι λάβας ἐκατέρωθεν αὐτῆς. Ἐνῷ δὲ ἐκκίστο ὁ νεκρὸς, τρεῖς τῶν οἰκείων τοῦ ἀποβιώσαντος ἐπροσφέρθησαν κατὰ τὴν ἐθιμοταξίν νὰ συνοδεύσωσιν αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, δηλαδή εἰς τῶν συμβούλων του, εἰς τῶν ἐφημερίων του καὶ μία τῶν παλλακίδων του, οἷνες παραχρῆμα καὶ ἀπηγγονίσθησαν· ἀλλ' ἂν τυχὸν οὐδεὶς προσφέρει ἐκουσίως ἑαυτὸν εἰς τὴν θυσίαν ταύτην, τότε ὁ νόμος ὑποχρεοῖ εἰς τοῦτο τοὺς αὐλικοὺς εὖς μᾶλλον εὐνοεῖ ὁ ἀποβιώσας. Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς ἡ ἀξία τοῦ εἰς τὴν πυρὰν καταναλωθέντος χάρτου ὑπερέβαινε τὰς 70,000 ταλλήρων. Οἱ θησαυροὶ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ τῷ πυρὶ παραδοθέντα ὑπερέβαινον τὴν ἀξίαν 40 ἑκατομμυρίων ταλλήρων. Ὁ θρησκευτικὸς καὶ πολιτικὸς νόμος αὐτῶν ἀπαιτεῖ ὥστε οὐδὲ μόνον νὰ διασωθῇ ἐκ τῶν εἰς τὸ πῦρ παραδοθέντων πραγμάτων, καὶ ἐπειδὴ τὰ μέταλλα δὲν καταναλίσκονται ἀλλ' ἀπλῶς διαλύονται, τοῦτου ἕνεκα τὰ οὕτω διαλυθέντα μέταλλα χρησιμεύουσιν ἀκολούθως πρὸς χρύτωσην χάρτου ὅστις καταναλίσκεται καίόμενος καθ' ἑκάστην εἰς τ' ἀνάκτορα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος. Τὸ εἶδος δὲ τοῦτο τῆς θυσίας, δηλαδή ἡ διὰ τοῦ πυρὸς κατάλυσις τοῦ χάρτου, θεωρούμενον ὡς ἔργον λίαν θεάρεστον, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Σινῶν οὐ μόνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσας τὰς ἑλλας αὐτῶν τελετὰς, ὡς καὶ εἰς τὴν καθ' ἑκάστην προῖνὴν προσευχὴν.

Καὶ ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεώς των, εἶναι ὡς εἶπομεν ἤδη, ἀπολύτως μοναρχικόν· ἐπαμένως ὁ αὐτοκράτωρ οὐ μόνον βασιλεύει ἀλλὰ καὶ ἀνευθύνως κυβερνᾷ· ἔχει δὲ ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ συμβούλων καὶ ἐννέα ἀνώτατα συμβούλια ἐπέχοντα τόπον ὑπουργείων. Ἐκαστὸν τῶν συμβουλίων τούτων ἔχει ἰδιαιτέραν ὡς τὰ ἡμέτερα ὑπουργεῖα δικαιοδοσίαν, φέρει ἰδιαιτέρον ὄνομα καὶ σύγκαιται ὑπὸ Τατάρων καὶ Σινῶν, ἀλλὰ πάντοτε προσδρεύεται ὑπὸ Τατάρου, ὅστις ὁμῶς οὐδεμίαν ἄλλην ἢ τὴν τῆς προεδρίας ὑπεροχὴν ἔχει. Τὸ πρῶτον δὲ τούτων καλεῖται Λί-πού, ὅπερ σημαίνει δικαστήριον τοῦ λόγου ἢ λογικοῦ, καὶ θεωρεῖται ὡς ἀνώτατον δικαστήριον ὅλων τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Τὸ δεύτερον λέγεται ὡσαύτως Λί-πού, προμερομένης ὁμῶς τῆς Δι' συλλαβῆς μετ' χρόνον μακρότερον, ὅπερ σημαίνει ἐπὶ τῶν τελετῶν, καὶ ἀφορᾷ τὰ τῆς λατρείας καὶ τὰ τῆς παιδείας. Τὸ τρίτον ὀνομάζεται Πίμ-πού, καὶ ἀφορᾷ τὰ τοῦ πολέμου. Τὸ τέταρτον ἀποβλέπει τὰ ἐγκληματικά καὶ λέγεται Χίμ-πού. Τὸ πέμπτον καλεῖται Χό-πού, καὶ ἀφορᾷ τὸν Αὐτοκρατορικὸν οἶκον καὶ τὸ ταμεῖον. Τὸ ἕκτον εἶναι τὸ λεγόμενον Κούμ-πού καὶ ἐφορεύει τὰς βασιλικὰς καὶ δημοσίας οἰκοδομὰς. Τὸ ἑβδομον εἶναι τὸ γενικὸν λεγόμενον εἰσπρακτορικὸν τοῦ κράτους, καλούμενον Κάζ-πού. Τὸ ὄγδοον ἐφορεύει τὰ τῆς αὐτοκρατο-

κῆς τραπέζης καὶ καλεῖται Κιοῦ-πού. Τοῦ δὲ ἐννάτου καὶ τελευταίου οὐδὲ τὴν ὀνομασίαν οὐδὲ τὴν δικαιοδοσίαν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξηγήσωμεν. Εἰς ἑκάστην δὲ πόλιν τοῦ κράτους ὑπάρχουσιν ὡσαύτως ἐννέα τοιαύτης φύσεως συμβούλια, ἔχοντα τὰ αὐτὰ τῶν ἀνωτέρω χρῆμα καὶ φέροντα τὸ αὐτὸ ὄνομα πλὴν τῶν κατὰ τὰς μὴ πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν πόλεις συμβουλίων τῶν ὁποίων ἡ δικαιοδο-

Θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Σινῶν.

σία περιορίζεται εἰς μόνην τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως· ἐνῷ ἡ τῶν κατὰ τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἐπεκτείνεται εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ κατ' ἐφεσιν οὐχὶ δὲ πρωτοδίκως· διότι πρωτοδίκως δὲν συγχωρεῖται ν' ἀναιρεθῇ τις οὐδ' εἰς αὐτὰ τὰ ἀνώτατα συμβούλια εἰμὴ μετὰ τὴν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀπόφασιν. Ἀποπερατωθεὶς δὲ τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου συμβου-